31990D0495

DECYZJA RADY
z dnia 24 września 1990 r.
wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe w celu zwalczania zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych we Wspólnocie

(90/495/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii [1], w szczególności jej art. 23 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji [2],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [3],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [4],

a także mając na uwadze, co następuje:

zakaźna martwica układu krwiotwórczego (IHN) ryb łososiowatych jest wysoce zakaźną chorobą wirusową, która może powodować istotne straty w gospodarstwach;

w pierwszej kolejności niezbędne jest ustanowienie właściwych środków nadzoru w celu uzyskania niezbędnych informacji do wdrożenia możliwych środków wyeliminowania tej choroby;

właściwe jest, aby Państwa Członkowskie przedstawiły plan zwalczania choroby;

wspólnotowa pomoc finansowa będzie się składać z częściowego zwrotu wydatków poniesionych przez Państwa Członkowskie na czynności związane z pobieraniem próbek i konieczne badania laboratoryjne;

środki muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, według której Państwa Członkowskie i Komisja działają w bliskim powiązaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Trzy miesiące po przyjęciu niniejszej decyzji Państwa Członkowskie muszą przedstawić plan oceniania za pomocą środków przeglądu epidemiologicznego przeprowadzanych w obrębie ich terytoriów skali zakażenia zakaźną martwicą układu krwiotwórczego (IHN) we Wspólnocie oraz wirusową posocznicą krwiotoczną ryb łososiowatych (VHS).

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji:

1. „gospodarstwo" oznacza przedsiębiorstwo lub ogólnie jakiekolwiek geograficznie określone urządzenie, w którym hodowane lub przechowywane są ryby łososiowate w celu wprowadzenia ich do obrotu;
2. „zatwierdzone laboratorium" oznacza laboratorium zlokalizowane na terytorium danego Państwa Członkowskiego wskazane przez właściwe władze do wykonania na własną odpowiedzialność badań przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Plan, określony w art. 1, przewiduje:

1. władze centralne, które mają zajmować się wykonaniem oraz koordynacją planu;
2. rejestrację gospodarstw włączonych w hodowlę ryb łososiowatych;
3. monitoring przemieszczania się ryb łososiowatych;

[1] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19.
[2] Dz.U. C 327 z 30.12.1989, str. 59.
[3] Dz.U. C 113 z 7.5.1990, str. 219.
[4] Dz.U. C 124 z 21.5.1990, str. 3.

4. pobieranie próbek do wykrycia wirusów i/lub do badań serologicznych w gospodarstwach włączonych w hodowlę ryb łososiowatych; ilość próbek do pobrania musi zależeć od stanu zdrowia zwierząt;

5. przekazanie próbek do zatwierdzonego laboratorium w celu poddania ich badaniom wirusowym i/lub serologicznym na wykrycie IHN, a tam, gdzie stosowne, również wirusów VHS;

6. szacunkowe koszty jednostkowe pobierania próbek i badania laboratoryjne, a także szacunkowe koszty całkowite przeprowadzenia działań.

Artykuł 4

Komisja bada plany sporządzone przez Państwa Członkowskie w celu upewnienia się, czy spełniają one warunki ich zatwierdzenia oraz czy powinny być w jakiś sposób zmienione.

Plany, włącznie z wszelkimi zmianami, podlegają zatwierdzeniu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10.

Artykuł 5

Środki przewidziane niniejszą decyzją kwalifikują się do uzyskania pomocy finansowej ze strony Wspólnoty.

Artykuł 6

1. Wspólnotowe wsparcie finansowe przyznaje się na okres jednego roku od daty ustalonej przez Komisję w jej decyzjach zatwierdzających plany określone w art. 1.

2. Szacunkowe wsparcie, które ma być udzielone z budżetu wspólnotowego na mocy rozdziału obejmującego wydatki związane z rolnictwem, wynosi 2 miliony ECU na czas trwania okresu przewidzianego w ust. 1.

Artykuł 7

1. Pod warunkiem że wszelkie ustanowione środki są stosowane i spełniają wymogi planu zatwierdzonego na mocy art. 4, wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie na mocy art. 3 pkt 4 i 5 kwalifikują się do uzyskania wspólnotowej pomocy finansowej w ramach limitów ustanowionych w art. 6.

2. Wspólnota refunduje 50 % wydatków określonych w ust. 1.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, zgodnie z wymaganiami, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10.

Artykuł 8

1. Wnioski o płatności odnoszą się do wydatków poniesionych przez Państwa Członkowskie w ciągu roku kalendarzowego i przedkładane są Komisji przed dniem 1 lipca następnego roku.

2. Komisja decyduje o udzieleniu pomocy po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 10.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10.

Artykuł 9

Artykuły 8 i 9 rozporządzenia 729/70/EWG [1], ostatnio zmienionego rozporządzeniem 2048/88/EWG [2], stosuje się z potrzebnymi zmianami.

Artykuł 10

1. W przypadku gdy stosowana ma być procedura ustanowiona w niniejszym artykule, sprawa ma być bezzwłocznie skierowana przez przewodniczącego albo z jego własnej inicjatywy, albo na wniosek Państwa Członkowskiego, do Stałego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego decyzją 68/361/EWG [3].

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które mają zostać podjęte. Komitet dostarcza swoją opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustanowić w zależności od pilności sprawy. Opinia przyjmowana jest większością głosów w rozumieniu art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, których przyjęcia wymaga się od Rady na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu są ważone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie ma prawa głosu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeżeli przewidywane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeżeli nie wydano żadnej opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, które mają być podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli po upływie okresu trzech miesięcy od daty odniesienia się do Rady Rada nie podjęła działań, proponowane środki przyjmowane są przez Komisję.

Artykuł 11

Eksperci z Komisji, pracując z właściwymi władzami, mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w celu zapewnienia, iż plany, określone w art. 1, są stosowane.

Komisja informuje Państwa Członkowskie w ramach Komitetu, określonego w art. 10, o skutkach planów w świetle informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie, które przedkładają Komisji sprawozdanie wraz z wnioskami o płatności lub

[1] Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.
[2] Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 1.
[3] Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

wszelkimi sprawozdaniami sporządzonymi przez ekspertów, którzy działając w imieniu Komisji oraz wyznaczeni przezKomisję, przeprowadzili wizytację na miejscu.

Artykuł 12

Na podstawie wyników przeglądów, określonych w art. 1, Komisja przedkłada sprawozdanie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami lub decyzjami w ramach art. 5 ust. 2 decyzji 90/424/EWG.

Artykuł 13

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 września 1990 r.

W imieniu Rady

V. SACCOMANDI

Przewodniczący